

Sygnatura akt IIK 321/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiesz Protokolant: Małgorzata Posłuszna

po rozpoznaniu dnia 13 października 2015 roku sprawy karnej

P. B.

urodzonego (...) w N.

syna A. i A. z domu S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 maja 2015 r. w miejscowości N. , woj. (...), w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki R. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym podczas pierwszego badania 0,87 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, podczas drugiego badania 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,-

to jest o czyn z art. 178a§1kk

I. oskarżonego P. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 178a§1kk i za to na podstawie art. 178a§1kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk (w brzmieniu Ustawy kodeks karny sprzed 18 maja 2015 roku) wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu zawiesza na okres próby 3(trzech) lat ,-

III. na podstawie art. 42§2kk (w brzmieniu Ustawy kodeks karny sprzed 18 maja 2015 roku) orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2(dwóch)lat ,-

IV. na podstawie art. 49§2kk (w brzmieniu Ustawy kodeks karny sprzed 18 maja 2015 roku) zasądza od oskarżonego P. B. świadczenie pieniężne w wysokości 300 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej,-

V. na podstawie art. 63§1kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności na wypadek jej wykonania okres zatrzymania w dniu 16 czerwca 2015 roku,-

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych tytułem poniesionych przez Skarb Państwa wydatków od chwili wszczęcia postępowania i wymierza opłatę w wysokości 120 złotych,-

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 17 maja 2015 roku funkcjonariusz Komisariatu Policji w N. – st. sierż. S. L. pełnił służbę patrolową na terenie miasta N.. Około godz. 23:45 funkcjonariusz zauważył przejeżdżający ulicą (...) samochód osobowy marki R. (...) o

nr rej. (...). Po zatrzymaniu pojazdu okazało się, że kierującym jest oskarżony P. B.. Z uwagi na fakt, że od wyżej wymienionego wyczuwalna była wyraźna woń alkoholu z ust, st. sierż S. L. podjął decyzję o poddaniu oskarżonego badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowód: notatka urzędowa z dnia 18 maja 2015 roku – k. 1

wyjaśnienia oskarżonego P. B. – k. 20 – 22

Przeprowadzone u oskarżonego P. B. badanie stanu trzeźwości przy pomocy urządzenia elektronicznego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu typu A. C. nr (...) wykazało odpowiednio: o godz. 00:18 – 0,87 mg/l oraz o godz. 00:34 – 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Co do prawidłowości przeprowadzenia badania oskarżony nie wnosił żadnych zastrzeżeń. Nie żądał ponownego badania wydychanego powietrza bądź też pobrania krwi. Nie zgłaszał także uwag co do prawidłowości zabezpieczenia ustnika. Urządzenie posiadał aktualne świadectwo wzorcowania.

/dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 2

świadectwo wzorcowania z dnia 22 grudnia 2014 roku, nr (...) – k. 3

wyjaśnienia oskarżonego P. B. – k. 20 – 22

W trakcie dokonywanych z udziałem P. B. czynności oskarżony oświadczył funkcjonariuszom Policji, że w dniu 17 maja 2015 roku w godzinach wieczornych, tj. ok. godz. 23:00, spożywał alkohol w postaci trzech piw o pojemności 0,5 litra każde.

/dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 2

wyjaśnienia oskarżonego P. B. – k. 20 - 22

Oskarżony P. B. jest osobą bezrobotną. Wykonuje prace dorywcze w rolnictwie jako pracownik polowy. Nie posiada nikogo na utrzymaniu.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. B. – k. 20 - 22

Oskarżony był karany sędownie, a to wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 25 września 2013 roku (sygn. akt VI K 193/13), którym to, za czyny z art. 278§1 kk w zw. z art. 91§1 kk, wymierzono mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby. Nadto, w okresie próby oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązano go do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody.

/dowód: karta karna – k. 7 - 8

Oskarżony P. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i szczegółowo wyjaśnił okoliczności jego popełnienia. Przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że w dniu w którym doszło do przedmiotowego zdarzenia spożywał on wspólnie ze swoim kolegą alkohol w postaci piwa w ilości ok. ośmiu sztuk. Wskazał, że po powrocie do domu postanowił przejechać się autem. Wtedy też został zatrzymany przez patrol Policji do rutynowej kontroli drogowej, podczas której okazało się, że znajduje się on w stanie nietrzeźwości.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo oskarżonego oraz okoliczności popełnienia zarzucanego mu występkę nie budzą żadnych wątpliwości.

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie znalazły oparcie przede wszystkim w wyjaśnieniach P. B., a ponadto także w notatce urzędowej z dnia 18 maja 2015 roku oraz protokole użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego

do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu typu A. I.. Dowody z dokumentów w postaci notatki urzędowej sporządzonej przez funkcjonariusza Policji na okoliczność zatrzymania kierowanego przez wyżej wymienionego pojazdu – samochodu osobowego marki R. (...) o nr rej. (...) oraz protokół badania stanu trzeźwości kierującego wskazują jednoznacznie, że P. B. w dniu 17 maja 2015 roku prowadził pojazd mechaniczny na drodze publicznej w stanie nietrzeźwości.

Również i oskarżony P. B. nie tylko przyznał się do winy, ale i w swych wyjaśnieniach złożonych na etapie postępowania przygotowawczego potwierdził wszystkie okoliczności, które składają się na ustawowe znamiona zarzucanego mu przestępstwa. I tak, oskarżony przyznał, że przed zatrzymaniem spożywał alkohol (tj. piwo w ilości około ośmiu sztuk), po czym zaledwie po kilkudziesięciu minutach wszedł do samochodu osobowego i następnie, jadąc tymże pojazdem po drodze publicznej, został zatrzymany przez patrol Policji do rutynowej kontroli drogowej. Wtedy też, w trakcie przeprowadzanych z jego udziałem czynności, okazało się, że oskarżony znajduje się w stanie nietrzeźwości.

Wyjaśnienia P. B. Sąd obdarzył walorem wiarygodności. Są one bowiem spójne, logiczne i konsekwentne. Nadto znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Stan nietrzeźwości oskarżonego P. B. został ustalony bezspornie w oparciu o znajdujący się w aktach sprawy protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym typu A. I. służącym do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie to wykazało odpowiednio: o godz. 00:18 – 0,87 mg/l oraz o godz. 00:34 – 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym przez P. B. powietrzu. Oskarżony nie wnosił żadnych zastrzeżeń ani co do zasadności poddania go badaniom, ani też co do prawidłowości przeprowadzenia badań na ilościowe oznaczenie alkoholu w wydychanym powietrzu. Nadto, oskarżony nie zażądał ponownego badania wydychanego powietrza bądź pobrania krwi. Nie zgłaszał także uwag co do prawidłowości zabezpieczenia ustnika. Urządzenie przy pomocy którego przeprowadzono wówczas przedmiotowe badania posiadało aktualne świadectwo wzorcowania. Brak jest zatem jakichkolwiek podstaw do tego, aby choć w części kwestionować prawdziwość tychże dowodów.

Oskarżony wskazał również, że spożywał alkohol kilkadziesiąt minut przed jazdą samochodem. Wypada zatem w tym miejscu podkreślić, iż jest faktem powszechnie znanym, że proces całkowitej eliminacji alkoholu z organizmu nie następuje bezpośrednio po jego spożyciu, lecz w zależności od indywidualnych właściwości i ilości spożytego alkoholu trwa od kilku do kilkudziesięciu godzin. Obowiązkiem kierującego jest zatem sprawdzenie, w wypadku planowanej jazdy po wcześniejszym spożyciu alkoholu, czy stężenie alkoholu nie przekracza obowiązujących norm, a w razie wątpliwości – zaniechanie kierowania pojazdem. Czynności tych oskarżony zaniechał. Tymczasem zgodnie z treścią art. 115 §16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Stąd też, mając na uwadze wyniki pomiaru trzeźwości, Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do tego, że krytycznego dnia oskarżony P. B. kierował po drodze publicznej, prowadzącej przez centrum N., samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że oskarżony P. B. działaniem swoim wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 178a§1 kk, zaś jego sprawstwo i wina kwestionowanymi być nie mogą. Brak jest bowiem jakichkolwiek podstaw do tego, aby choć w części kwestionować prawdziwość zgromadzonych w sprawie dowodów.

Rozważając nad karą, Sąd zważył:

Przy wymiarze kary sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk.

Przestępstwo popełnione przez oskarżonego zagrożone jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do 2 lat.

Przy wymiarze kary Sąd po stronie okoliczności obciążających uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu występku, a wyrażający się w nagminności tego typu czynów, tak w skali całego kraju,

jak i na terenie działania tut. Sądu. Naruszenie podstawowej zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jaką jest trzeźwość kierującego, jest przyczyną wielu, często tragicznych w skutkach wypadków drogowych, a masowa wręcz skala tego rodzaju przestępczości wymaga zdecydowanej reakcji ze strony wymiaru sprawiedliwości i przykładowego, surowego karania sprawców.

Na niekorzyść oskarżonego przemawia również i to, że stan nietrzeźwości oskarżonego był znaczny, albowiem wynosił on kolejno: o godz. 00:18 – 0,87 mg/l oraz o godz. 00:34 – 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym przez P. B. powietrzu. Tak znaczny stan nietrzeźwości w powiązaniu z tym, że oskarżony przemieszczał się jedną z głównych ulic (...), na której natężenie ruchu, nawet w godzinach późnowieczornych, jest duże, niewątpliwie prowadzi do wniosku, że oskarżony swym zachowaniem stwarzał znaczne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a przede wszystkim dla innych uczestników ruchu.

Okolicznością niewątpliwie obciążającą jest również dotychczasowa karalność oskarżonego.

Podobnej oceny wymaga analiza zawinienia oskarżonego. Jest on osobą dorosłą, zdrową, w pełni świadomą zakazu popełniania tego typu przestępstw. Jego zdolności intelektualne w pełni pozwalały mu zatem na uświadomienie sobie związku przyczynowego pomiędzy podejmowanym przez niego działaniem, a jego ewentualnymi skutkami, także tymi natury prawnej. Ocena powyższego prowadzić musi do wniosku o lekceważeniu przez oskarżonego obowiązującego prawa, a tym samym do wniosku, że działanie jego zasługuje na negatywną ocenę.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę fakt, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przez oskarżyciela publicznego czynu i szczegółowo wskazał na okoliczności jego popełnienia, wyraził także żal i skruchę, co z kolei uzasadnia stwierdzenie, iż stopień jego demoralizacji nie jest znaczny.

Stąd też, mając na względzie wszelkie okoliczności mające znaczenie dla sądowego wymiaru kary, Sąd na podstawie art.178a§1 kk wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby (ustalenie okresu próby nastąpiło w oparciu o treść art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk w brzmieniu Ustawy Kodeks karny sprzed 18 maja 2015 roku). Wymierzając oskarżonemu P. B. karę pozbawienia wolności w wyżej wskazanym wymiarze, Sąd miał na względzie nie tylko stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, ale i znaczny stopień stanu nietrzeźwości oskarżonego. Sąd uznał, że orzeczenie wobec oskarżonego kary izolacyjnej byłoby nie tylko całkowicie niecelowe, ale i stanowiłoby zbyt dużą dolegliwość dla sprawcy. Zdaniem Sądu orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec niego wszystkich celów jakie stawiane są przez ustawodawcę karze.

Kierując się dyspozycją art. 42§2 kk (w brzmieniu Ustawy Kodeks karny sprzed 18 maja 2015 roku) Sąd zdecydował o obligatoryjnym zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych. W ocenie Sądu mając na uwadze zignorowanie przez oskarżonego podstawowej zasady obowiązującej w ruchu drogowym, konieczne okazało się orzeczenie zakazu odnoszącego się do wszelkich pojazdów mechanicznych. Wymiar orzeczonego zakazu określono na podstawie stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, stopnia jego zawinienia, co zdaniem Sądu uzasadniało wyeliminowanie oskarżonego z uczestnictwa w ruchu drogowym na okres 2 lat. Orzeczenie takie w pełni uświadomi oskarżonemu nieopłacalność występowania przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji.

Na podstawie art. 49§2 kk (w brzmieniu Ustawy Kodeks karny sprzed 18 maja 2015 roku) Sąd orzekł wobec oskarżonego także świadczenie pieniężne w kwocie 300 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie współmiernej do jego możliwości zarobkowych i finansowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że kara uzgodniona przez oskarżonego z Prokuratorem na etapie postępowania przygotowawczego, skutkująca umieszczeniem przez oskarżyciela w akcie oskarżenia wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego w trybie art. 335 kpk, jest współmierna do stopnia zawinienia sprawcy i społecznej szkodliwości czynu, a postawa oskarżonego, który nie kwestionując swej winy złożył

wniosek o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej, wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte bez przeprowadzania rozprawy.

Jednocześnie, przez przeoczenie, a wbrew poczynionym przez oskarżonego i oskarżyciela publicznego ustaleniom, Sąd nie orzekł o oddaniu P. B. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 63§1 kk zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności na wypadek jej wykonania okres zatrzymania w dniu 16 czerwca 2015 roku.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od P. B. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych tytułem wydatków poniesionych w sprawie przez Skarb Państwa oraz wymierzył opłatę sądową w kwocie 120 złotych.